

NOWOBRZEZANIEC (1) *sb m*

A pl nowoobrzezańce.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, który przyjął mahometanizm i w związku z tym poddał się obrzezaniu jako dorosły: Miał Zołdan ludzi służebne w ten czas Mámáluchy/ nowo obrzezańce/ ci sie mężnie z Turki bili. BielKron 258v.

IM